

«Ξεχάστε την τελειότητα, προτιμήστε την χαρά...»

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

Τα βιβλία με συνταγές ευτυχίας δίνουν και παίρνουν σήμερα. Μία καινούργια ειδικότητα λαϊκού ψυχολόγου με τίτλο life-coach, ο προπονητής της ζωής, αναπτύσσεται στον δυτικό κόσμο, σημάδι της ανάγκης του ανθρώπου να ξεπεράσει τους σταυρούς της ζωής, είτε υπαρκτούς είτε φοβικούς, χωρίς να τους αντιμετωπίσει. Η ευτυχία δεν είναι κατάσταση, αλλά αίσθημα. Θετική ενέργεια, ανεβασμένη διάθεση, κοιλιακή αναπνοή και, φυσικά, διαλογισμός και yoga, ώστε ο νους να αδειάζει από τις σκέψεις, συνοδεύουν το πακέτο. Για να είναι κάποιος ευτυχισμένος, δεν χρειάζεται να είναι τέλειος. Σ' όποιον αρέσει, στο κάτω-κάτω. Αρκεί η χαρά.

Φωτό: *Marilena Anastasiadou*

Στην πίστη μας υπάρχει το “Δόξα τω Θεώ”. Υπάρχει η μετάνοια για όσα δεν μπορούμε να καταφέρουμε, η καινούργια αρχή. Υπάρχει η διάκριση των παθών μας και ο αγώνας για μεταμόρφωσή τους. Όλα αυτά όμως εντός της Εκκλησίας. Στην συνάντηση με τον πλησίον στο Σώμα του Χριστού. Στην παραίτηση από τη ατομική αυτάρκεια. Στην επίγνωση ότι τις ελλείψεις μας τις αναπληρώνει η χάρις του Πνεύματος. Ότι στους σταυρούς και στις δοκιμασίες μας είναι παρών ο Χριστός. Ότι η ευτυχία πηγάζει από την πορεία στην οδό της Βασιλείας. Ότι η αγάπη, ακόμη κι αν θέλει κόπο, ομορφαίνει την ζωή και γεννά χαρά. Ότι ακόμη και ο θάνατος, ο έσχατος εχθρός μας, έχει νικηθεί. Στην πίστη έχουμε παραιτηθεί εξ αρχής από την τελειότητα, διότι γνωρίζουμε πως αυτή είναι δωρεά του Θεού και συνίσταται στην υπέρβαση της αμαρτίας.

Ο κόσμος σήμερα, έχοντας αποτινάξει όπως πιστεύει τον ζυγό της πίστης και θεοποιώντας το “εγώ”, βάζοντας ως όριο της ύπαρξης τον θάνατο, προσπαθεί να δραπετεύσει από την αλήθεια μένοντας στον άνθρωπο ως άτομο. Από μένα εξαρτάται ο κόσμος, από μένα εξαρτάται η ζωή. Αν είμαι εγώ χαρούμενος, τότε όλα είναι καλά. Και βέβαια, οι άλλοι υπάρχουν για να υπηρετούν αυτήν την χαρά. Έτσι, από την μία κατασκευάζω έναν κόσμο σωματικά και ψυχικά στον οποίο όλα είναι χαρά, χωρίς να παλεύω να αλλάξω ούτε τον εαυτό μου ούτε την ζωή, και από

την άλλη θέλω να αναγνωρίζομαι από τους άλλους ότι ξέρω να χαίρομαι και να ζω, αξιοποιώντας ό,τι μου δίδει ο πολιτισμός, χωρίς Θεό και άλλα τέτοια “ξεπερασμένα”.

Στην Εκκλησία υπάρχει ο πνευματικός πατέρας, ο οποίος δεν λειτουργεί ως life coach, αλλά ως χειραγωγός εις Χριστόν. Μας βοηθά, όχι με “μαντζούνια”, αλλά με αφετηρία την δική του πίστη και την δική του εμπειρία εν Χριστώ, να διακρίνουμε την αλήθεια, όχι για να φοβηθούμε, αλλά για να ελευθερωθούμε. Μας δείχνει τι μας χωρίζει από τον Χριστό και τον πλησίον και μας ωθεί μέσα από την πνευματική ζωή, την άσκηση, την αγάπη, κυρίως το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, να ζήσουμε την αυθεντική χαρά: αυτήν της κοινωνίας και της κοινότητας με τον Χριστό και τον πλησίον. Η ευτυχία είναι σε σχέση και όχι νοητικό ή σωματικό κατασκεύασμα. Και η ευτυχία έρχεται μέσα από την συγχώρεση για τις ατέλειες, όχι όμως μέσα από την δικαίωση γι’ αυτές.

Γι’ αυτό στην ζωή της πίστης η ευτυχία είναι δώρο και δεδομένο. Κάθε στιγμή είναι αποκάλυψή της στην καρδιά, όταν ντυνόμαστε τον Χριστό. Στην απόσταση που μας χωρίζει από τον κόσμο, αντιτάσσουμε την προσευχή και την επίγνωση της ταυτότητάς μας. Και “έχει ο Θεός”!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/30F0UaG>